

EVROPSKI PARLAMENT

2004

2009

Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov

2006/2130(INI)

25.1.2007

MNENJE

Odbora za notranji trg in zaščito potrošnikov

za Odbor za kulturo in izobraževanje

o prihodnosti poklicnega nogometa v Evropi
(2006/2130(INI))

Pripravljavec mnenja: Toine Manders

PA_NonLeg

POBUDE

Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov poziva Odbor za kulturo in izobraževanje kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

- A. ker je Sodišče Evropskih skupnosti izreklo številne sodbe v zadevah Bosman (C-415/93) Walrave (C-36/74), Deliège (C-51/96, C-191/97), Lehtonen (C-176/96), Meca-Medina (C-519/04 P), Laurent Piau (C-171/05 P) in mnogih drugih,
- B. ker je Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov septembra 2005 naročil študijo z naslovom "Poklicni šport na notranjem trgu", in ker upošteva tudi Neodvisno poročilo o evropskem športu,
- C. ker ima poklicni nogomet tako gospodarsko kot negospodarsko razsežnost,
- D. ker izraz "poklicni nogomet" v tej resoluciji vedno označuje izvajanje gospodarske dejavnosti,
- E. ker imajo poklicni nogometni klubi in lige pomembno družbeno in kulturno vlogo v svojih lokalnih in nacionalnih skupnostih,
- F. ker mednarodna razsežnost poklicnega nogometa že desetletja pridobiva vedno večji pomen in ker so nanj vplivali različni mednarodni ureditveni in zakonodajni režimi,
- G. ker je poklicni nogomet družbeni, nacionalni in evropski socialno-kulturni pojav, ki lahko med drugim ustvari znatne prihodke;
- H. ker pomena družbenih in kulturnih vidikov poklicnega nogometa ter tradicije in zgodovine, povezanih s tem športom, ne bi smeli nikoli ovirati z zgrešenimi poskusi, da bi vrhunski poklicni nogomet predstavili kot izključno gospodarsko dejavnost,
- I. ker so se v nasprotju z upravljanjem v nekaterih panogah poklicnih športov, kot sta tenis in kolesarjenje, ki se je prilagodilo proaktivno in odraža spremenljive okoliščine na trgu, pravila in predpisi nogometnih vodstvenih organov razvijali pasivno,
- J. ker poklicni nogomet ne deluje kot tipičen gospodarski sektor in ker njegovi različni akterji, vključno z navijaškimi skupinami, igralci, klubi, ligami in zvezami, ne delujejo kot običajni potrošniki ali podjetja,
- K. ker je vseevropska tekmovalnost v poklicnem nogometu odvisna zlasti od enakih pogojev za klube v različnih državah članicah,
- L. ker sodna praksa Sodišča Evropskih skupnosti potrjuje, da so poklicni nogometni klubi in zveze gospodarski subjekti in zato zanje, kadar opravljajo gospodarsko dejavnost, velja zakonodaja Skupnosti,
- M. ker so torej nacionalne ter evropske politične in športne oblasti z oblikovanjem ustreznega pravnega okvira dolžne zagotoviti, da uporaba prava Skupnosti za evropski nogomet ne ogrozi njegovega družbenega in kulturnega vloge,
- N. ker Pogodba ne predvideva izjem za poklicni nogomet, vendar predpisi v športu, ki so

neločljivo povezani z organizacijo in pravilen potek športnega tekmovanja ter torej zagotavljajo prosto konkurenco med klubi, ne spadajo v zakonodajo ES, in ker pogodbi iz Nice in iz Amsterdama priznavata posebno naravo športa in njegove družbene funkcije,

- O. ker je iz omenjenih in drugih primerov v praksi razvidno, da poklicni nogomet urejajo različne oblike zakonodaje na različnih ravneh in iz različnih virov, ki se pogosto izključujejo in si nasprotujejo,
- P. ker hazardiranje in stave ne spadajo v okvir Direktive 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z 12. decembra 2006 o storitvah na mednarodnem trgu¹,
- Q. ker bi uporaba načel enotnega trga in zakonodaja o konkurenci v poklicnem nogometu utegnila ustvariti škodljivo pomanjkanje pravne varnosti; ker je zato pomembno oblikovati jasen pravni okvir, da se omogoči celovit razvoj tega sektorja,
1. ugotavlja, da poklicni nogomet ni samo glavni družbeni in kulturni pojav v Evropi, ampak tudi vir znatnega dohodka za majhno število klubov na vrhu piramidne strukture tega športa;
  2. nadalje priznava, da tisti poklicni klubi, ki delujejo na nižjih finančnih ravneh, predstavljajo bistveni delež raznih evropskih nogometnih struktur in pomembno prispevajo h gospodarstvu, običajem, dediščini in kulturi evropskih nogometnih narodov;
  3. priznava, da se mora poklicni nogomet ravnati po pravilih in predpisih, ki izvirajo iz mnogovrstnih virov, in da to povzroča negotovost na že tako nejasnem področju; navaja, da je zakonodaja ES primerna za poklicni nogomet, in priznava posebnosti športa, vendar se mora za poklicni nogomet na nacionalni ravni uporabljati tudi nacionalna zakonodaja držav članic; ugotavlja, da uporabo tretjega okvira predpisov spremljajo in nadzorujejo tako nacionalni vodstveni organi kot tudi organizaciji UEFA in FIFA, ki sta evropski oziroma svetovni vodstveni organ za poklicni nogomet;
  4. se strinja z izjavo Sveta iz decembra 2000 o posebnih značilnostih športa in njegovi družbeni vlogi v Evropi, ki podpira samostojnost športnih organizacij in priznava, da morajo športne organizacije urediti in spodbujati svoje posebne športe na način, ki po njihovem mnenju najbolje odraža njihove cilje;
  5. ugotavlja, da so pravila vodstvenih organov, ki veljajo za poklicni nogomet, lahko zajeta v področje uporabe Pogodbe ali pa ne in da jih je mogoče s Pogodbo upravičiti ali prepovedati;
  6. opaža, da poklicnemu nogometu škoduje, da ni jasne razlage obstoječega pravnega okvira in da je pravno izpodbijanje struktur in pravil tega športa povzročilo veliko negotovost; meni, da bi večja pravna varnost pomagala udeležencem, da bi bolje izkoristili prednosti, ki jih omogoča notranji trg;
  7. meni, da mora Komisija, preden se oblikuje in spodbudi pravna stabilnost, zagotoviti smernice o obstoječem pravnem okviru, ki se uporablja za poklicni nogomet;
  8. ugotavlja, da se ta šport sooča s številnimi nujnimi izzivi, zlasti v zvezi z upravljanjem

---

¹ UL L 376, 27.12.2006, str. 36.

poklicnih klubov, in da je za reševanje teh izzivov potrebno sodelovanje med EU, državami članicami in nogometnimi vodstvenimi organi;

9. ugotavlja, da je sodna praksa v veliki meri izoblikovala pravno okolje, v katerem deluje poklicni nogomet; vendar poudarja, da obstaja nekaj perečih vprašanj, ki bi jih bilo treba na ravni Skupnosti obravnavati bolj pozorno in ki so povezana s tem, kako organizaciji UEFA in FIFA upravljata poklici nogomet; v zvezi s tem priporoča sistem nadzora stroškov, da bi dosegli ravnotežje med dohodki in odhodki klubov in finančno stabilnost ter preprečili nelojalno konkurenco; odstotek bi morali določiti ustrezni regulativni organi v Evropi;
10. opaža, da so trenutno največje težave poklicnega nogometa vznemirjajoče število nepravilnosti v nekaterih klubih, korupcija sodnikov ali igralcev in sum pranja denarja; priporoča, da nacionalne in evropske političnih in športne oblasti organizirajo učinkovito kampanjo, s katero bodo zagotovile večjo preglednost in dobro upravljanje evropskega poklicnega nogometa;
11. priznava, da je splošno organizacijo in pravila poklicnega nogometa bolje prepustiti nogometnim oblastem ter da bi EU morala ukrepati le po potrebi;
12. meni, da je nacionalna razsežnost nogometa, bodisi na klubski ravni ali na ravni nacionalne ekipe, eden najpopularnejših elementov igre; opozarja, da piramidna struktura nogometa pravzaprav vključuje nacionalna in evropska tekmovanja, kot to ustreza navijačem; meni, da bi vsak poskus odstranitve nacionalnega elementa iz nogometa ogrozil trajni obstoj nacionalnih tekmovanj in ekip ter končno dogodka, kot je svetovni pokal, ter meni, da se je treba izogniti vsakršni potezi na ravni EU, ki bi utegnila odstraniti nacionalni element, ker bi to škodovalo igri;
13. priznava pomen blagovnih znamk v športni industriji, razen, ko so uporabljene za oviranje prostega pretoka blaga;
14. ugotavlja, da pojem "osebe, ki opravljajo storitve v poklicnih športih", ne obsega le tistih, ki so povezani z organizacijo (klubom) s pogodbo o zaposlitvi, temveč tudi tiste, ki lahko svobodno opravljajo storitve na ozemlju vse EU;
15. poudarja, kako pomembno je vzajemno priznavanje poklicnih kvalifikacij, pridobljenih v drugi državi članici, pri omogočanju svobodnega pretoka delavcev in svobode zagotavljanja storitev v EU, kot določa Pogodba;
16. meni, da bi bila uvedba evropskih licenc in spričeval na področju zagotavljanja storitev v poklicnih športih precejšen korak naprej;
17. ugotavlja, da pogosto pride do neusklajenosti med ponudbo vstopnic za pomembnejše nogometne dogodke in povpraševanjem po njih, kar je v korist pokroviteljem in v škodo potrošnikom; poudarja, da je treba interes potrošnikov pri razdeljevanju vstopnic v celoti upoštevati in na vseh ravneh zagotoviti pravično prodajo vstopnic brez diskriminacije; vendar ugotavlja, da bi bilo razdeljevanje vstopnic po potrebi lahko omejeno na člane navijaških klubov, potovalnih klubov ali podobnih shem, v katerih je mogoče članstvo pridobiti na nediskriminatorni podlagi;
18. poudarja, da se televizijski prenosi športnih tekmovanj vedno pogosteje predvajajo na

kodiranih ali plačljivih kanalih in da taka tekmovanja torej postajajo nedosegljiva določenemu številu potrošnikov; poziva, da se čim večjemu številu potrošnikov zagotovi dostop do glavnih nogometnih dogodkov prek brezplačnega televizijskega oglaševanja; podpira načelo kolektivne prodaje pravic za televizijsko oddajanje, da se zagotovi enaka prerazporeditev tega pomembnega finančnega vira;

19. poziva organizaciji UEFA in FIFA, naj natančno preučita svoja pravila in predpise, da ugotovita, ali je bilo soglasje o njih doseženo na pregleden in demokratičen način ter ali so dejansko nujni in ustrezni za doseganje pravno utemeljenih ciljev, za katere si prizadevajo; priporoča, da nogometne zveze zagotovijo zavarovanje za igralce, ko ti igrajo v nacionalni ekipi;
20. podpira, da se ohrani pravilo zagotavljanja igralcev, zato da bi prisilili klube, da dajo svoje igralce na razpolago nacionalni ekipi brez pravice do nadomestila;
21. poziva Komisijo, naj pojasni pravila o državni pomoči v nogometnem sektorju, da bi ohranili in razvili javno financiranje družbenih, kulturnih in izobraževalnih namenov nogometa;
22. ponovno izraža zaskrbljenost zaradi prej omenjenega trenutnega poteka dogodkov, ki je posledica napetosti med vodstveno strukturo poklicnega nogometa in zakonodajnim okoljem na ravni EU in na nacionalni ravni; meni, da bi bilo treba sprejemati odločitve na najnižji ravni v skladu z načeli subsidiarnosti;
23. obžaluje, da so povezujoči elementi poklicnega nogometa na družbeno-kulturnem področju pod nenehnim pritiskom zaradi takega poteka dogodkov;
24. ugotavlja, da so za razreševanje omenjenih vprašanj na voljo naslednje možnosti:
  - (a) da se sektor kot celota izvzame iz področja uporabe Pogodbe;
  - (b) da se ne ukrepa in se dopusti, da Sodišče Evropskih skupnosti z sodbami, neugodnimi za igro, oblikuje prihodnost evropskega poklicnega nogometa;
  - (c) da Parlament in Komisija v sodelovanju z ustreznimi lokalnimi, nacionalnimi, evropskimi in mednarodnimi zainteresiranimi stranmi ter z upoštevanjem Neodvisnega poročila o evropskem športu, pripravita smernice, ki bodo pripomogle k oblikovanju pravne varnosti v sektorju;
25. priporoča izbiro tretje rešitve v zvezi z vlogo EU v športnem sektorju; opozarja, da bi morala EU pri svojem sodelovanju popolnoma upoštevati načelo subsidiarnosti; priznava pomen Neodvisnega poročila o evropskem športu; v zvezi s tem si želi, da bi Komisija prevzela dejavnejšo vlogo; poudarja, da je za zagotavljanje enakih konkurenčnih pogojev med nogometnimi klubi na evropski ravni poglobitnega pomena, da Komisija jasno predstavi svoja stališča v zvezi s tem in tako ustvari pravno varnost za vse udeležene strani;
26. zato poziva Komisijo, naj pripravi smernice za reševanje nerešenih vprašanj znotraj zakonodajnega in gospodarskega okvira poklicnega nogometa, obenem pa vedno priznava, da je splošno organizacijo in pravila poklicnega nogometa bolje prepustiti nogometnim oblastem ter da bi EU morala ukrepati le po potrebi.

POSTOPEK

Naslov	Prihodnost poklicnega nogometa v Evropi				
Št. postopka	2006/2130(INI)				
Pristojni odbor	CULT				
Mnenje pripravil Datum razglasitve na zasedanju	IMCO 15.6.2006				
Okrepljeno sodelovanje – datum razglasitve na zasedanju					
Pripravljavec/-ka mnenja Datum imenovanja	Toine Manders 4.9.2006				
Nadomeščeni/-a pripravljavec/-ka mnenja					
Obravnava v odboru	21.3.2006	3.5.2006	19.6.2006	5.10.2006	24.1.2007
Datum sprejetja	24.1.2007				
Izid končnega glasovanja	+: -: 0:	33 2 0			
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Georgi Bliznashki, Gabriela Cretu, Janelly Fourtou, Evelyne Gebhardt, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Christopher Heaton-Harris, Anna Hedh, Edit Herczog, Alexander Lambsdorff, Kurt Lechner, Arlene McCarthy, Toine Manders, Manuel Medina Ortega, Bill Newton Dunn, Zita Pleštinská, Guido Podestà, Zuzana Roithová, Luisa Fernanda Rudi Ubeda, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Ovidiu Ioan Silaghi, József Szájer, Marianne Thyssen, Jacques Toubon, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler, Glenis Willmott				
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Alexander Alvaro, Benoît Hamon, Joel Hasse Ferreira, Ian Hudghton, Filip Kaczmarek, Véronique Mathieu, Maria Matsouka, Angelika Niebler, Marc Tarabella, Anja Weisgerber				
Namestniki (člen 178(2)), navzoči pri končnem glasovanju					
Pripombe (na voljo samo v enem jeziku)	...				